

2009 07 31, „Kauno diena“, „Vilniaus diena“, „Klaipėdos diena“
Asta Cibienė, a.cibiene@diena.lt

Darbai: sporto treneriu dirbančio **R. Bimbos** kraityje – paties sudaryti šeši genealogijos medžiai, Gliaudelių giminės interneto puslapis.

© Asmeninio archyvo nuotr.

Neatpažįstate giminaičių, nė nenumanote, kuo jie verčiasi, kiek turi vaikų? Tačiau kai kurie kraujo ryšio siejami žmonės vienas apie kitą žino viską. Ir susitinka kasdien, tiesa, virtualiame pasaulyje.

Iniciatyva – iš jaunų žmonių

Gliaudelių giminė didelė – jai priklauso keli šimtai žmonių. Giminaičiai didžiuojasi ne tik plačiai išsikerojusiomis genealogijos medžio šakomis, bet ir jas jungiančia giminės interneto svetaine www.gliaudeliai.org, gyvuojančia trejus metus.

Joje – išsami giminės istorija, daina, priesakai, genealogijos lentelės, nuotraukų galerija, giminės naujienos, straipsniai, susiję su genealogija, vieta virtualiems pokalbiams ir daugybė kitos informacijos. Svetainės viršuje – Sørenso Kierkegaardo mintis: „Gyvenimą galima suprasti tik žvelgiant atgal, o gyventi reikia į priekį.“

Savo interneto svetainę www.lalugimine.net turi ir Lalų giminė. Tiesa, šios giminės istorija internete atsidūrė visai neseniai – vos prieš du mėnesius.

Tokiu neįprastu būdu suburti giminaičius ėmėsi du jauni vyrai – 29 metų Mindaugas Norbutas ir 33 **Remigijus Bimba**. Įdomus sutapimas – abu jie šiuo metu gyvena ir turi solidžius darbus Didžiojoje Britanijoje.

Šeši genealogijos medžiai

Šešiolika giminės istorijos tyrinėjimo metų ir šūsnis surinktos medžiagos. Tokį kraitį yra susikrovęs **R. Bimba**.

Įspūdingo dydžio raumenys, gebėjimas šiltai bendrauti, atkaklus sėdėjimas prie knygų ir kompiuterio – asmeniniu sporto treneriu dirbančiam vyrui pavyksta suderinti, atrodytų, nesuderinamus dalykus.

„Visus vakarus dabar leidžiu prie kompiuterio, mat bandau išnarplioti vieną dilemą. Žinau, kad krūva žmonių yra vieni kitų giminės, bet niekaip negaliu jų „sukabinti“, išsiaiškinti, kurios eilės jie pusbroliai ir pusseserės. O krapštausi prie to jau ilgai“, – atsiduso **Remigijus**, pastaruoju metu pagal profesiją besidarbuojantis Londone.

Nuo mokyklos laikų į genealogiją įnikęs vyras jau yra sudaręs šešias genealogijos lenteles: Gliaudelių ir Jucių (406 žmonės), Bakūrų (156 žmonės), Repečkų ir Platkevičių (464 žmonės), Strazdų (148 žmonės).

Tačiau arčiausiai širdies – Gliaudelių ir Jucių giminių genealogija. „Dažnai savęs klausiu, kodėl būtent jie, ir nerandu į šį klausimą atsakymo. Galbūt dėl to, kad būdamas mažas daug laiko praleidau su seneliais iš mamos pusės, o senelio mamos, mano prosenelės, pavardė buvo Gliaudelytė“, – svarstė **Remigijus**.

Vienam grožėtis nemiela

Ilgus metus rinkta medžiaga apie Gliaudelius prieš trejus metus sugulė į specialiai sukurta giminės interneto svetainę.

„Ačiū Dievui, kad ta svetainė egzistuoja – taip mano darbą gali apžiūrėti daugiau žmonių. Turėčiau stalčiuke pilnus sąsiuvinius medžiagos ir vienas pats grožėčiausi. Ir kas iš to? Bet kai visa tai gali pamatyti ir giminaičiai, ir visiškai su mūsų gimine nesusiję žmonės, kyla naujų minčių ir pastebėjimų“, – nuoširdžiai džiaugėsi vyras.

Vis dėlto visus nuopelnus už svetainės sukūrimą jis linkęs atiduoti savo giminaičiui Audroniui Gliaudeliui, dirbančiam informacinių technologijų specialistu. Būtent jis per vieną giminės susitikimą iškėlė mintį paskelbti **Remigijaus** sudarytą giminės genealogijos medį ir artimųjų nuotraukas į tam tikrą serverį, į kurį galima patekti tik žinant slaptažodį. Esą tada su savo šaknimis lengviau galės susipažinti daugiau giminaičių. Bet po pusmečio informacijos atsirado tiek daug, kad, Remigijaus žodžiais, jie tame serveryje pradėjo dusti. Tada ir kilo mintis sukurti giminės interneto puslapį.

Nuo to laiko **Remigijus** ir Audronis dirba tandemu: pirmasis renka ir pateikia informaciją, o antrasis ją skelbia svetainėje. Šiuo metu joje yra užsiregistravę 83 nariai.

Subtilumas – privalomas

„Aišku, ne viską mes į svetainę dedame. Kai kurie giminaičiai nenori, kad informacija – biografijos, laiškai, nuotraukos – būtų viešai prieinama. Čia juk subtilūs dalykai. Medžiagos turiu be galo daug, tik va bėda – neturiu leidimo ją skelbti,“ – šyptelėjo vyras.

Kas jungia Gliaudelių giminę? Jos interneto svetainėje aiškiai parašyta: ne tik istorija, bet ir giminės priesakai bei ženklas. Oranžinės spalvos riešuto formos ženkle – stilizuoti G raidė ir lazdyno šakos. Gliaudelių pavardės kilmė siejama su lietuviškais žodžiais „gliaudelis“, „gliaudėlis“, reiškiančiais pribrendusį riešutą, kuris pats virsta iš kevalo.

Šis giminės ženklas – Rimo Valeikio, kurį Remigijui teko treniruoti, darbas. O giminės priesakų autorius ne toks aiškus. „Turbūt – tai lietuvių liaudies, – juokėsi **R. Bimba**. – Mano senelių kaime egzistavo gana senos tradicijos, reguliariai susibėgdavo plati Strolių giminė. Stebėdavau, kaip jie

rengia susitikimus, kokie jų žaidimai, dainos. Pasinaudojome jų sukurtais priesakais, tik šiek tiek pakeitėme, pritaikėme prie to, kas mums aktualu.“

Plaukė protėvio keliais

Pirmą kartą plati Gliaudelių giminė susibėgo ne taip seniai – prieš ketverius metus. Nuo to laiko tvirtai sutarė kas trejus metus liepą rengti oficialius susitikimus: aplankyti kapines, gimtąsias vietas, o paskui, žinoma, pasilinksinti.

O tarp tų trejų metų giminaičiai, kurie randa laiko ir turi noro, susitinka kiek kitokioje aplinkoje – gamtoje, prie ežerų. Būtent toks susitikimas vyko prieš dvi savaites. 30 giminaičių nesusispietė prie stalo, o šoko į baidares ir pakartojė kadaise gyvenusio savo protėvio kelionę ežerais pas mylimąją.

„Netoli Mušiejaus ežero Juškonėlių kaime gyvenęs Baltramiejus Gliaudelis eidavo tarnauti pas turtingus ūkininkus Jucius prie Rubikių ežero. Ten įsimylėjo jų dukrą Barborą, kurią vėliau vedė. Spėjame, kad ne visada pas mylimąją eidavo pėsčiomis, bet ir plaukdavo valtele. Tad pabandėme Baltramiejaus kelią pakartoti. Galvojome, plauksime labai ilgai, bet užtrukome vos tris valandas“, – įspūdziais dalijosi giminaičių susibūrimus nepailstantis organizuoti **Remigijus**.

Užsikrovė ir tempia

Bet kam jaunam žmogui šis vargas: knaisiotis po šūsnis popierių, ieškant giminės šaknų, burti visus į krūvą, rūpintis giminės interneto svetaine?

„Kiekvienas žmogus retsykiais susimąsto, kodėl reikia daryti vienaip ar kitaip, – filosofškai nutęsė **Remigijus**. – Gerokai įpusėjau savo darbą ir jau nebegaliu sustoti. Gal ir reikėtų kam nors perleisti visą surinktą informaciją, kurios kuo toliau, tuo vis daugiau. Bet matau, kad niekam to darbo nepaliksi – žmonės šiais laikais labai užsiėmę, turi daug rūpesčių. Tad užsikroviau ant savo kupros ir tempiu.“

Rinkti būtina viską

Per tuos metus, kol **Remigijus** rinko žinias apie giminaičius, buvo visko – anot vyro, nuo šilto priėmimo ir pavalgydinimo iki grasinimo nusukti galvą.

„Pamenu, kartą užsukau į Viešintas. Paklausiau praeinančio vyruko, ar nepažinojo čia gyvenusių, dabar jau mirusių Gliaudelių. „Na, vaikine, – šis grasina, – dabar aš tau duosiu. Tu man bobučių šulinin nemėtysi!“ Pasirodo, kaip tik tuo metu miestelyje buvo įvykdytas nusikaltimas – šulinyje nuskandinta močiutė. Arba, sakykime, paskambini kokiai nors tolimai giminaitei. Telefonu ši dar bendrauja, pasižada pasidalyti žiniomis. Kitą kartą paskambinus telefoną stveria vyras ir kai duoda kalbos, išvadina baisiausiais žodžiais“, – pasakojo **Remigijus**. Vis dėlto tokie ne itin malonūs "nuotykiškai" neatvėsina jo noro eiti į priekį, nors, prisipažįsta, pernelyg ir neskatina. Žinias apie giminaičius kaupiantis vyras gailisi tik vieno dalyko: „Kai dar buvo daug gyvų giminės senolių, nelabai išmaniau, ko jų paklausti. Viską dariau paviršutiniškai – užsirašydavau tik vardą, pavardę, gimimo, vedybų, krikštynų datas. Smulkesnės informacijos nerinkau. O kai pradėdi duomenis suvedinėti į kompiuterio programą, pamatai, kad nieko dorai ir nesužinojai. Kažkada skaičiau vieno genealogo mintis, jog rinkti reikia viską, viską užrašyti, net ir tai, kas tuo metu atrodo nesvarbu. Po kelerių metų viskas nušvis visai kita šviesa, net ir tai, kas iš pradžių atrodė beprasmiška. O kad kas nors tai būtų man anksčiau pasakęs...“

Norėdamas pasisemti dar daugiau idėjų, **Remigijus** neseniai įstojo į Lietuvos genealogų draugiją. Jis tiki – naudos ši duos ir jam, ir giminės interneto svetainei.

„Tik gaila, kad šiuo metu negyvenu Lietuvoje ir mano bendravimas su draugijos nariais ribotas. Tačiau į Lietuvą būtinai grįšiu, nes čia mano jausmai, meilė ir ateitis“, – patikino **R. Bimba**.

Nepažino artimos giminaitės

R. Bimba turi solidžią giminės vienijimo patirtį, o M. Norbutas, galima sakyti, žengia tik pirmus žingsnius. Žinias apie Lalų giminės palikuonis vyras renka apklausdamas artimus žmones, o gautą informaciją skelbia prieš du mėnesius savo sukurtoje giminės interneto svetainėje.

Ją tobulinti ir prižiūrėti Mindaugui nesunku. Fizikos mokslus baigęs vyras daugiau nei metus dirba Lesterio mieste įsikūrusioje įvairias detales lazeriu pjaustančioje bendrovėje. Detalių brėžinius braižančiam lietuviui kompiuteris – lyg daug metų pažįstamas bičiulis.

Idėją sukurti giminės svetainę Mindaugui pametėjo kurioziškas nutikimas. „Kartą viename giminės susitikime išvydau bendradarbę. Abu buvome priblokšti, kai sužinojome, jog esame pusbrolis ir pusseserė. O šitiek laiko kartu dirbome! – juokėsi Mindaugas. – Supratau, jog esame pernelyg nutolę ir reikia ko nors imtis, kad sujungtume giminę.“

Giminės svetainę Mindaugas lipdo po truputį. Jo artimiausi planai yra svetainėje sukurti giminaičių pokalbių skiltį – forumą. Tiesa, šie pokalbiai, kaip ir didžioji dalis žmonių biografijų, nuotraukų, laiškų, plačiajai visuomenei nebus prieinami.

„Tai privati informacija svetainėje užsiregistravusiems giminaičiams. Juk ne visi žmonės nori būti kiaurai permatomi, – sakė Mindaugas. – Bet mūsų svetainės svečiams taip pat yra vietos – jie gali rašyti komentarus svečių knygoje.“